

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a dr. Sáringer József ügyvéd ... képviselt K. A. ... felperesnek a dr. Barbalics József ügyvéd ... által képviselt Sz. E. ... alperes ellen tartozás megfizetése iránt a Székesfehérvári Városi Bíróságon 5.P.20.904/2007. számon indult és a Fejér Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 2008. december 3-án kelt 1.Pf.21.189/2008/11. számú ítéletével jogerősen befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

**í t é l e t e t:**

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Fejér Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 1.Pf.21.189/2008/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 50.000 /ötvenezer/ Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Az alperes költségmentessége folytán le nem rótt 149.000 /Egyszáznegyvenkilencezer/ Ft felülvizsgálati eljárási illetéket a állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

**I n d o k o l á s:**

A peres felek házasságát a bíróság 2003. május 23-án jogerősen felbontotta. A felek között létrejött vagonközösséget megszüntető megállapodás egyik rendelkezése szerint a közös ingatlanukat terhelő adósságokat  $\frac{1}{2}$  -  $\frac{1}{2}$  arányban viselik. A közös tulajdonukat

képező Kft. szintén fele-fele arányban marad a tulajdonukban, közös üzemeltetés mellett. A felperes az alperesnek 1.000.000 Ft kölcsönt is nyújtott, illetve 300.000 Ft-ot az általa megvásárlandó ingatlan foglalójának kifizetése végett, részére átadott.

A felperes módosított keresetében előadta, hogy az alperes a részére adott kölcsönt nem fizette vissza a foglalót nem használta fel, és azzal nem is számolt el. Nem fizette ki továbbá házastársi közös tartozásuk reá eső, de felperes által megfizetett összegét, 532.765 Ft-ot. Kereseti követelése az alperessel szemben e két tételből adódik, mely összesen 1.832.765 Ft.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, és viszontkeresetet emelt 4.060.557 Ft megfizetése iránt. Azt nem vitatta, hogy házastársi közös tartozás reá eső részeként, illetve kölcsön címén összesen 1.600.000 Ft-tal tartozik a felperesnek, A volt közös ingatlan tehermentesítésére fordított 176.942 Ft-ból azonban csak 88.471 Ft-ot terhelő tartozás fennállását ismerte el. Ugyanakkor állította, hogy a felperessel közösen felvett kölcsönt, a közös cég működtetéséhez szükséges, szintén kölcsönként összeget kizárólag ő fizette ki, részben külön vagyonából, részben egy ingatlanának eladásából származó vételárból, illetve az édesanyja által nyújtott kölcsönösszegeből. Előadta azt is, hogy a felperes nem adta ki az ő, és édesanyja közös vállalkozásából részére az onnét kikerült különböző ingóságokat sem. Azok ellenértékét a vállalkozás elleni felszámolási eljárás során neki kellett kifizetnie.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest 426.939 Ft és ennek 2008. március 12-től a kifizetésig járó késedelmi kamatai, valamint a perköltség megfizetésére kötelezte, az alperes viszontkeresetét részben elutasította.

Elutasító döntését azzal indokolta, hogy az alperes és az édesanyja által alapított G.-J. Bt. részére az említett Bt. vagyonába tartozó, hiányzó ingóságok 533.000 Ft ellenértékét nem az alperes, hanem édesanyja fizette meg. Az alperes vagyonában csökkenés emiatt nem állt be, így sem jogalap nélküli gazdagodás, sem kártérítés címén nem tarthat igényt ezen összeg megfizetésére.

1.950.000 Ft összegű követeléssel kapcsolatban az elsőfokú bíróságnak az volt az álláspontja, hogy az alperes az általa megjelölt kölcsönt a felperessel fennállt házassági életközösségének megszakadását követően vette fel, az nem minősül a házastársi közös tartozásának. Házastársi közös tartozás jogcímén annak megfizetése a felperestől nem követelhető. Az elsőfokú

bíróság kifejtette azt is, hogy a felperestől e pénzösszeg megfizetése arra hivatkozással sem követelhető, hogy azt az alperes a közös tulajdonukban álló korlátolt felelősségű társaság adótartozására és egyéb működésével felmerült költségeire fordította. Igénye ugyanis a korlátolt felelősségű társasággal szemben lehetett volna. Utalt arra is a bíróság, hogy az említett kft. felszámolással történő megszűnése miatt, illetve felosztandó vagyon és a felperesnek, mint tagnak jutó vagyon rész hiányában, a felperes a fennállott tagsági jogviszonya ellenére sem köteles az alperes által megjelölt kölcsönösszeg megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletének, a viszontkereset részbeni elutasításáról szóló rendelkezésével szemben az alperes nyújtott be fellebbezést. A fellebbezés folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését helybenhagyta. Kötelezte az alperest a másodfokú perköltség megtérítésére.

A másodfokú bíróság az 533.000 Ft megfizetésére irányuló viszontkeresettel kapcsolatban kifejtett elsőfokú bírósági állásponttal maradéktalanul egyetértett. A fellebbezéshez mellékelte, 2008. február 15-én kelt 833.426 Ft személyi kölcsön felvételéről szóló banki szerződés, valamint az ugyanezen napon az alperes édesanyja részére, e kölcsön összegéből 800.000 Ft átutalásról szóló igazolás ellenére, az elsőfokú bíróság döntésének megváltoztatására e részben nem látott módot. Utalt arra, hogy az első fokú ítélet meghozatalát megelőző, 2008. március 11-én tartott tárgyaláson ugyanis az alperes nem jelentette be, hogy a tartozását édesanyjának megfizette. Erre vonatkozóan bizonyítékot nem csatolt, bizonyítást nem ajánlott fel. A Pp. 235. § /1/ bekezdése alapján ezért sem a befizetésre, sem az első fokú tárgyalás időpontjában már rendelkezésére álló bizonyítékokra a fellebbezési eljárás során eredményesen hivatkozni nem lehetett.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban is, hogy az 1.950.000 Ft megfizetésére irányuló viszontkereseti igény azért volt alaptalan, mert az annak alapjául megjelölt kölcsönszerződés megkötésére a peres felek házassági életközösségének megszakadását követően került sor. Az abból eredő tartozás nem minősül közös tartozásnak. Utalt arra is a másodfokú bíróság, hogy a kielégítés alapjául szolgáló társasági vagyon hiányában az alperes, már sem a külön vagyonából a felek közös vagyonába történő ráfordítás címén, sem a jogutód nélküli megszűnés miatt a korlátolt felelősségű társaság tagjának helytállási kötelezettségére alapítva a felperessel szemben igénnyel nem élhet.

A jogerős ítélettel szemben az alperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. Kérte annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részben megváltoztatását, és a felperes kötelezését 2.483.000 Ft és kamatai megfizetésére kötelezését.

A beadványában, annak tartalma szerint arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a Pp. 206. § /1/ bekezdését, a Ptk. 361. § /1/ bekezdését, a Ptk. 339. §-át, illetve a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény /a továbbiakban 2006. évi Gt./ 68. §-át sérti.

Előadta, hogy az elsőfokú eljárás során bizonyította, hogy az édesanyjával közösen alapított betéti társaság tulajdonát képező ingóságok a felperes birtokába kerültek. Azokat a felperes felszólítás ellenére nem adta ki. Az alperes, mint a betéti társaság korlátlan helytállási kötelezettséggel terhelt vezetője, az ingóságok ellenértékét, 533.000 Ft-ot a felszámolás alá került betéti társaság részére megfizette. Befizetését a nevére kiállított számla is bizonyítja. A pénz kifizetésével vagyona csökkent, kára keletkezett. Az alperes hivatkozott arra is, hogy a Ptk. 286. § /1/ bekezdése alapján, az édesanyja által történt teljesítést, általa történt teljesítésként figyelembe kellett volna venni. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a további bizonyításra nem hívta fel annak ellenére, hogy az általa előterjesztett bizonyítékokat elégtelennek tartotta.

Az 1.950.000 Ft-os igénye tekintetében kifejtette, hogy a felperessel közös tulajdonban álló korlátozott felelősségű társaság terheit a 2006. évi Gt. 68. §-a alapján a felperesnek is viselnie kell. Hangsúlyozta, hogy a Kft. tartozásait külön vagyonából fizette ki. A felperesnek vagyona nem volt, így a veszteséges gazdálkodás következményeit kizárólag az alperesnek kellett elszenvednie.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban fenntartását kérte. Vitatta az alperes által állított jogszabálysértéseket.

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Pp. 275. § /2/ bekezdése alapján a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta. Megállapította, hogy az, az alábbiakra tekintettel nem jogszabálysértő.

A Legfelsőbb Bíróság - a BH 2002. 29. számú eseti döntésében is kifejtett okok alapján - a felülvizsgálati eljárás során a bizonyítékok felülmérlegelésére nem látott módot. Az alperes állításával ellentétben ugyanis az eljáró bíróságok az 533.000 Ft-os viszontkereseti igény tekintetében a rendelkezésre bocsátott bizonyítékokat okszerűen mérlegelték. Helytállóan állapították meg, hogy az alperes nevére kiállított számla ellenére, az említett pénzüsszeget az alperes édesanyja fizette meg. Így nyilatkozott az alperes a 2007. december 4-én tartott tárgyaláson, amint azt a 16. számú jegyzőkönyv 13. oldala is tartalmazza. Még azt is kijelentette, hogy az édesanyja által hitelből történt pénzüsszeget nem fizette vissza, és remény sincs a visszafizetésre. A 22. sorszám alatt személyesen benyújtott, 2008. február 15-én kelt beadványában pedig az áll: mind a saját, mind édesanyjának hitelkártyája „teljesen kimerült”. A központi fűtés beszerelése, illetve a háztartás költségeinek fedezése, gyermekeinek ellátása érdekében 850.000 Ft személyi kölcsönt kellett felvennie.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes által megjelölt 533.000 Ft kifizetésével az alperes vagyonában csökkenés nem állott be, sem a Ptk. 361. § /1/ bekezdése, sem a Ptk. 339. §-a alapján az igénye nem megalapozott.

A Legfelsőbb Bíróság egyetértett abban is a másodfokú bírósággal, hogy az alperesnek a másodfokú eljárás során bejelentett személyi kölcsönszerződés megkötéséről, amint azt a 22. számú beadványában is jelezte, az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalát megelőzően már tudomása volt. A tárgyalás berekesztését megelőző, a 26. számú jegyzőkönyvben rögzített figyelmeztetés ellenére további bizonyítási indítvánnyal nem élt. A Pp. 235. § /1/ bekezdésében foglaltak alapján így az az állítása, hogy az általa felvett személyi kölcsönt édesanyja részére fizette ki, a perbeli ingóságok ellenértékeként átadott 533.000 Ft megtérítéseként, már nem volt figyelembe vehető, az állítás valósága egyébként is kétséges. Az alperes megelőzően ismerttetett személyes előadására tekintettel, a fellebbezési eljárás során becsatolt, 2008. február 15-én kelt személyi kölcsön szerződés, illetve az alperes édesanyja részére történt 800.000 Ft-os pénzüsszeg átutalása sem bizonyítja az 533.000 Ft alperes általi visszafizetését. Az átutalás jogcíme, illetve annak összege alapján, az eljáró bíróságoknak a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével kapcsolatos eljárására következtetni nem lehet.

Utal arra is a Legfelsőbb Bíróság, hogy az igény elbírálása során a Ptk. 286. § /1/ bekezdésében foglaltak nem voltak alkalmazhatók. Vita ugyanis nem volt a peres felek között a tekintetben, hogy a felszámolás alatt álló betéti társaság nevében eljáró felszámoló a kötelezett alperes helyett, az alperes édesanyjának teljesítését elfogadta. A jogalap nélküli gazdagodásra, illetve kártérítésre hivatkozással előterjesztett 533.000 Ft megfizetése iránti igény elbírálásakor az eljáró bíróságok helyesen azt vizsgálták, hogy az alperes bizonyította-e a vagyonának csökkenését.

A Legfelsőbb Bíróság a 2006. évi Gt. 68. §-ának megsértését sem tudta megállapítani. A peres felek között nem volt vitatott, hogy az a korlátolt felelősségű társaság, amelyben 50-50 %-os üzletrész tulajdonnal rendelkeztek, felszámolással, jogutód nélkül megszűnt. Miután a 2006. évi Gt. 68. § /3/ bekezdése értelmében a felperes felelőssége a korlátolt felelősségű társaság megszűnésekor felosztott társasági vagyonból reá jutó rész erejéig áll csak fenn a megszűnt társaságot terhelő kötelezettségekért, ilyen jutó rész hiányában, az alperes viszontkeresetében megjelölt jogcím alapján sem marasztalható.

A Legfelsőbb Bíróság mindezekre tekintettel a jogszabályoknak megfelelő, eljárási szabálysértés nélkül hozott jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes köteles a felperes jogi képviselőjének munkadíjából álló felülvizsgálati eljárási költséget a Pp. 270. § /1/ bekezdése, illetve 78. § /1/ bekezdése alapján megfizetni.

A személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. /VI.26./ IM rendelet 13. § /1/ bekezdése értelmében az állam viseli.

Budapest, 2009. szeptember 16.

Dr. Bodor Mária sk. a tanács elnöke  
Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. előadó-bíró  
Dr. Vezekényi Ursula sk. bíró